

lapsed ei ole mitmel pääwal enam marja suhu saanud!"

"Kui palju sa siis tahad?" küsis Juudi naene.

"Kaks rubla," kostis naene; kui mu mees kodu tuleb, siis maksan teile jälle ära!"

"Säh, siin on kaks rubla," ütles Juudi naene, "ja võta oma palveraamat ka ligi. Ma teeksin sellega pattu, kui sind Sumalat palumast keelaksin. Oled sa üks auus inimene, siis maksad need kaks rubla ilma pandita ka ära! Sa Sumat saab sind ka aitama. Mida kindlamine sa Tema päale loodad, seda suurem on Tema abi." —

Mõne päeva pärast wiis see naene need kaks rubla jälle kätte ja tänas südamest, et teda häda ael oli awitanud.

Juudi naene ütles: "See kásu saáduš, miš Mooseš meile annud, on ka teile jáánuud. „Sina pead oma ligimest armastama, kui isienast.“ — Võta need kaks rubla — ja siin on neli veel juure, mine kodu ja

wii oma lastele leiba." — Igauks wõib nüüd isigi mõelda, mis naese süda rindus tundis.

Kes Juuti põlgab, see oleks rumal, —

Eks teda siis ka loonud Sumat?:

Ka temal wõib olla helde süda,

Mis annab, ehk wáhendab teise háda!

Kas ríštirahwas siis ka kóik on helled?

Kas nemad on ahnusest, sikkusest selged?

Kas nemad ei oška warasta', petta

Ja ligimesel' wet ka filma siin játta?! —

Kas olgu n'ad mehed, naesed ehk pruudid,

Síis oškawad seda niisama, kui Juudid!

Küll' see on náhtud, tááda ja tunda,

Et kóik ei tee ja mõtle ka nenda.

Mis üks on teinud, peawad üheksa kuulma,

"Ei keegi hakka ju díge hólma."

E. W. Fr.

Laulatamine wangihoones.

Üks Inglisemaa noor naesterahwas, kes suurest sugust ja kellel 30,000 rubla oli; aga